

мѡтъ) на Монгольското владычество. Толькѡ единъ Новгородъ ѡвардилъ своѡта независимость, и можила въ това време да се назобѣ счастлива, а за това счастье ѡдолженъ ѣ на своѡатъ князь Александръ Ярославовича. Тойзи князь, а кто той ѣ знаменитъ за оуматъ си и сватецъ заради Христѡанскитѣ си добродѣтели, воспрѣла стремленіето на Шведѣтъ брахѡ Рссіа, оучинилъ противъ тѣхъ свѣтла повѣда на бреговѣтъ на Нѣва. Тази повѣда мѡ дарила ѡматъ Нѣвскій.

Многѡ време Рссіа нахождала се подъ владычеството на Монгольтѣ. Князѣтъ нейны бѣли дѡнници, а подданытъ тѣхны бѣли рабѣ на Монгольскитѣ Хѡнови. Кравѣта на Рссіанѣтъ лѡласа ѡтъ Монгольскитѣ сѡбли, градищата и селѡта ѡпѡстѣли, народонаселеніето се оумалило, земледѣліето и сѡчката народна промышленность дошлѣ въ оупѡдванѣи: просвѣщеніето и зчѣзнало. — Но найпѡслѣ приклижило време на Рссійската независимость и свобѡда. — Димитрій четвѣртый Іѡанновичъ възвѡдилъ въ Рссіанѣтъ прѣжньото тѣхно мѡжество,